

Rento viikonloppu Nummijärvellä

Marjo ja Kiia Kekki sekä Pirjo Lehtimäki tulivat Nummijärvelle Porista.

Komeita moottoripyöriä ja persoonallisen näköisiä motoristeja nähtiin jälleen Nummijärven leirintäalueella. Järjestyksessä 21. Nummijärviajot keräsi reilut 150 pääosin länsisuomalaista moottoripyöräilijää yhteisen viikonlopun viettoon. Värikkästä joukosta erottui hulpea sivuvaunullinen maantiemenijä, joka oli koristeltu lasten pehmoleluilla.

– Kyllä se huomiota herättää, jotkut oikein pysähtyvät katsomaan, kun pysäytän sen liikennevaloihin, kertoo porilainen **Marjo Kekki**.

Kekki osti 1200-kuutioisen sivuvaunullisen Yamahansa Saksasta. Suomesta ei vastaavia ollut saatavilla.

– Pyörä ja sivuvaunu on rakennettu yhteen, ne ovat yksi kokonaisuus. Raskas vehje tämä soolopyörään nähden on, mutta hyvä ajettava, kun sille oppii. Opettelin ensin ajamaan sitä pari päivää, ennen kuin uskaltauduin sillä Rostockiin ja Suomeen. Ensimmäisenä iltana meinasi pyörän kanssa tulla itku. Se on niin raskas käännettävä, että kädet kipeytyivät.

Kekin mukaan sivuvaunullinen sopii erityisesti naisille, koska sinne saa mahtumaan reilusti tavaraa. Nyt tavaraa on kuitenkin vähemmän, sillä matkassa on kolmen vanha Kiia -tytär ja tämän kummitäti Pirjo Lehtimäki.

– Kun odotin Kiiaa, ajoin vielä kuukausi ennen hänen syntymäänsä moottoripyörällä. Sivuvaunu on yksivuotislahja Kiialle. Siellä on mukava sisustus, turvaistuin ja stereot, joista hän kuuntelee ajon aikana lasten musiikkia. Häntä ei tarvitse pyöräretkelle liiemmin houkutella.

Kiialle motoristin elämä on jo tuttua. Tutuksi sen on tullut myös hänen kummitädilleen.

– Sivuvaunussa istuminen jännitti aluksi, koska siinä on niin lähellä tien pintaan. Mutta pian siihen tottui, tuumii Lehtimäki.

Kekki ajelee pelillään parikymmentä tuhatta kilometriä vuodessa. Nummijärviajoissa hän kymmenettä kertaa.

Mölkkyhauskaa

Nummijärviajajojen yksi kohokohdista on lauantaina järjestettävät leikilliset kisailut. Niissä ei ajeta prätkällä, vaan kamppailaan äly- ja taitopeleissä. Joukkueet valitaan moottoripyöräkerhoittain, kaksi kilpailijaa kustakin. Tämän vuoden peliksi Kauhajoen moottoripyöräkerhon edustaja Tapani Ojala oli valinnut, ja itse valmistanut, mölkky -pelin.

Mölkkyssä on kaksitoista numeroitua puukalikkaa maassa pystyssä. Niitä heitetään kalikalla nurin. Pisteitä saa niin monta kuin kapuloita kaatuu. Jos kaatuu vain yksi, pisteitä saa siinä olevan numeron verran. Pelissä pyritään saamaan 50 pistettä. Jos menee yli, putoaa 25 pisteeseen, ja joutuu jatkamaan heittämistä.

Mölkky lähti käyntiin iloisissa tunnelmissa kuuden joukkueen voimin. Pisteitä keräytyi tasaisesti. Hutiheittojakin aluksi tuli, mutta taito karttui yllättävän nopeasti. Jännitys tiheni, kun tultiin 30 pisteen pintaan. Porin konepyöräklubilaiset johtivat 40 pisteellä ja heittivät yhdeksikön. Seuraavaksi piti saada ykköskapula nurin, mutta kaatuikin kuutonen. Niin tultiin alas, että ropina kävi.

MR Goldwing -ryhmällä oli koossa 38 pistettä, kun Tapio Mathlin heitti täysosuman kaataen kalikan numero 12.

Kaveri Pekka Miettinen oli kovasti iloinen, ja hurrasivat toki muutkin kilpailijat.

Mölkyn ja älyleikkien jälkeen olikin vuorossa sauna ja iltatanssit. -rk-

Samassa lehdessä julkaistu jutut tästä aiheyhmästä:

[Rento viikonloppu Nummijärvellä](#)(08.06.2005)
[Suoramyyntihallista paikallisia herkkuja](#)(08.06.2005)
[Piiparin koulun viimeinen virsi](#)(08.06.2005)
[Kuntoutumista kohti](#)(08.06.2005)
[Kasinolta hyvää tunnelmaa kesään](#)(08.06.2005)